

Основними недоліками при використанні експертної аналітики є потенційна суб'єктивність думок та висока вартість проведення досліджень. Забезпечення якісної експертної інформації вимагає дотримання таких умов [3, с. 154]:

- наявність кваліфікованої експертної групи;
- професійна аналітична група, здатна ефективно проводити експертизи;
- взаємодія між експертами та коректна обробка отриманих даних.

Отже, в нині важливо залучати кваліфікованих спеціалістів до експертної роботи, оскільки їх висновки є ключем до розуміння можливих сценаріїв розвитку подій і вибору оптимальних рішень.

Література:

1. Управлінська діагностика: курс лекцій для здобувачів вищої освіти денної та заочної форми навчання / Упорядник: С.О. Заїка. Харків : ДБТУ [б. в.], 2023. 270 с.
2. Методи експертних оцінок: теорія, методологія, напрямки використання: монографія / Б.Є. Грабовецький. Вінниця : ВНТУ, 2010. 171 с.
3. Крючковский В.В., Ходаков Д.В, Деякі задачі підготовки і прийняття колективних рішень. *Комп'ютерні технології*. 2009. Вип. 104. С. 149-159.

СУЧАСНА ДЕРЖАВНА РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА

Кондратенко В.Л., здобувач другого (магістерського) рівня ВО,
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – Пасемко Г.П., д.н. з держ. упр., професор

Державна регіональна політика є важливим складником політики Української держави, котрий спрямовано на ефективну

організацію діяльності її території в політичному, економічному, ресурсному, соціальному, культурному, гуманітарному, екологічному та інших аспектах відповідно до загальної національної стратегії розвитку країни.

Сучасна державна регіональна політика включає в себе такі головні напрями її реалізації:

– соціальний вектор передбачає соціальний захист, розвиток житлових програм, вирішення демографічних проблем, вирішення проблем урбанізації, рекреації, ефективна політика зайнятості;

– економічний вектор, котрий включає в себе розвиток промислових, аграрних, інфраструктурних галузей);

– екологічний вектор, спрямований на захист довкілля та раціональне використання природних ресурсів регіону;

– гуманітарний вектор, зорієнтований на захист та розвиток національно-етнічних цінностей, культурний розвиток, якісну освіту, міжконфесійну толерантність;

– науково-технічний вектор, зорієнтований на розвиток науки та впровадження інновацій в економіку та життя суспільства;

– інформаційний вектор, з сприяння розвитку розповсюдження інформації та комунікацій;

– вектор зовнішньоекономічного розвитку та взаємодії.

Відповідно перерахованим вище напрямкам державної регіональної політики, з врахуванням загальнонаціональних цілей, держава встановлює мету, пріоритети розвитку індивідуально для окремих регіонів та визначає обсяги використання регіональних та національних, узгоджуючи їх з завдання місцевим державним адміністраціям. Відповідно, кожен складник розробленої регіональної політики має особисту мету та методології реалізації [1].

Планування регіонального розвитку в Україні базується на комплексній методології, яка включає в себе різні етапи та

інструменти. Застосування такої методології дозволяє створювати інтегровані та узгоджені плани розвитку, спрямовані на стале покращення умов життя та економічного стану регіонів України.

Особливістю сучасної державної регіональної політики в передвоєнний період в Україні став поляризований розвиток різних регіонів, що значно вплинуло на загальну концепцію їх підтримки. Значну підтримку отримали саме «опорні регіони», в яких концентрувалась фінансова, адміністративно-управлінська, людська та інформаційна складова ресурсного потенціалу розвитку. В подальшому передбачалось поступове посиленням інноваційної активності в діяльності інших регіонів. Передбачалось, що всі проекти фінансувались для регіонального розвитку як за рахунок державного, так і за рахунок залучення місцевих бюджетів. Всі методи та інструменти для ведення державної регіональної політики в українському управлінні їх можна розділити на прямі та непрямі [2].

Процес реалізації державної регіональної політики напряму залежить від ступеню реалізації її механізмів та використовуваних інструментів, котрі забезпечують реальний регіональний розвиток. Україна впроваджує різноманітні інструменти для регіонального розвитку з метою забезпечення більшого економічного зростання та покращення життя громадян.

Література:

1. Реформування публічного управління в Україні: виклики, стратегії, майбутнє: Монографія. НАДУ; Відп. редактор І.А. Грищак. К. : К.І.С., 2019. 240 с.

2. Регіональна соціально-економічна політика: навчальний посібник / Б.В. Гречаник, Г.В. Васильченко, М.В. Канадець. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2019. 404 с.